

Forventninger have havt saa overordentlig god Kurs i det andet Thing. Men dette vil jeg altsaa lade hvile. — Med Hensyn til Neutralitets-spørgsmaalet bemærkede den høitærede Minister, at det var ganske urigtigt, naar jeg havde kaldt den Stilling, som den høitærede Regjering indtager her i Thinget lige over for Finanslovsfor- slagets nuværende Stillelse, en væbnet Neutralitet. Jeg vil da dertil sige, at selv om jeg gjerne vil tro, og jeg tror det virkelig altid om den høitærede Finansminister, at hans Neutralitet og hele Færd er særdeles velvillig — og det kan ikke godt være Andet, end at den maa være velvillig over for Landsthinget —, ligger der selv i en velvillig Neutralitets-Stilling en Hindring for Landsthinget til at gjøre sin Indflydelse gjældende paa de omvistede Bevillings-Spørgsmaal. Traditionen er her saa stærk — og ikke mindst ved den høitærede Finansministers egen nyttige Indflydelse i Lands- thinget —, at dette Thing ikke, saaledes som det nylig er sket i det andet Thing, næsten paanøder Regjeringen Bevillinger eller i alt Fald giver Bevillinger, som Regjeringen ikke har forlangt. Naar Regjeringen derfor møder her i Thinget med Finanslovsforlaget og erklærer ikke at ville stille noget Forslag til Ændring, forekommer det mig, at der allerede deri ligger en bestemt Hindring for Thinget til selv at foretage Ændringer i For- slaget. Det er den Stilling, der ikke forekommer mig ganske rigtig over for dette Thing. Jeg vil ikke tale om Kamp eller Konflikt, jeg veed, at den høitagtede Finansminister ikke holder af, at man taler om Kamp mellem Thingene eller Kon- flikt mellem Thingene; jeg vil da hellere tale om Kærlighed, idet det forekommer mig, at det vilde være det Naturligste og Rigtigste, at den høitagtede Regjering kom til Landsthinget og sagde: Der vide vi, at vi kunne finde Kærlighed; vi ville derfor trofast hengive os til Eder og føre an for Eder og gaa i Spidsen for Eder; saa er der to Statsmagter, som førene deres Styrke, og saa kunne vi vel nok udrette Noget, men i Stedet derfor synes det — jeg vil give det ærede 6te kongevalgte Medlem (Fischer) ganske Ret til at kritisere ogsaa det, jeg nu vil sige —, som om der i Stedet for den trofaste Forbindelse med og Hengivelse til Landsthinget er af Regjeringen indgaaet en, noget løs Forbindelse med Flertallet i det andet Thing, og at der derved fremkommer en efter min Mening meget uheldig Situation ikke blot for dette Thing, men ogsaa for det store Minderetal i det andet Thing. Hvad der under den nuværende Situation efter min Anskuelse er den egentlige Statsmandsvisdom, skal jeg her ikke forsøge paa nærmere at udtale. Jeg vil blot — dette fastholder jeg — at Landsthinget under de nuværende Forhold skal selvstændig tage For- slaget eller de omstridte Punkter paa Forslaget under Overvejelse, og upaavirket af alle andre Hensyn gjøre de Forandringer, som det finder ere

nyttige og gavnlige. (Fischer: Det gjøre vi jo!) Det haaber jeg; men lad os se, om det sker. Den høitærede Marineministers Foredrag igaar bedrøvede det mig meget at høre, og navn- lig var der en enkelt Udtalelse fra den høitærede Marineminister, som jeg ikke syntes paa nogen Maade var rigtig. Den høitærede Marineminister paastod, at det naturligvis vel var i høieste Grad beklageligt, at den omtalte Bevilling til Paa- begyndelse af et Panterskibs Bygning er bleven negtet, men at dette ikke var noget Livsspørgs- maal for Marinen. Jeg paaastaar, at det er et Livsspørgsmaal for Marinen, om denne Sag bli- ver slaet saaledes ihjel, at det, som bevilges paa Marinens Nybygningskonto, vedblivende kun kan anvendes til Anstæffelse af Smaaafibe. Nu er det altsaa Spørgsmaalet: Vil Regtelsen af Bevillingen for næste Aar til et større Skib have Indflydelse paa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal i Fremtiden, og dertil svarer jeg, at for hvert Aar, der gaar, og for hvert Aar, Ministeriet, uden at benytte alle lovlige konstitutionelle Mid- lere til at gennemføre sin Mening herom, finder sig i Forkastelsen, bliver Stillingen vanskeligere, idet Anstæffelsen om, at Bevillingen ikke er nødven- dig og muligens end ikke hensigtsmæssig, bliver fastere. Der er maaste saa her i Salen, som med mere Glæde end jeg har set den høitærede Marineminister blive kaldet til den Opgave at føre Marinen frem, og at faae de Bevillinger, som vort Søværns Udviikling og Bevaring gjøre nødvendige. Jeg anser det vel for at være hen- sigtsmæssigt og nyttigt, naar der engang bliver fastslaaet en almindelig Forsvarsplan, og der er blevet givet faste Regler for, hvad der bør udredes efter vort Lands Evne til Hær og Flaade, at der da bliver en fælles Minister, der anvender disse Bevillinger. Men saa længe hver Del af For- svaret har sine ubestemte Krav, og saa længe ingen samlet Forsvarsplan er vedtagen, ligger det i Sa- gens Natur, at Hæren altid vil tage først saa Meget, at der bliver meget Lidet tilbage for Marinen. Det ligger deri, at Hæren ikke blot er en Forsvars-Institution, men den er en In- stitution til Hævdelse af Lighedsfølelsen, og at vi uddanne, og maa uddanne af det sidste Hensyn meget mere Mandstabs end det, som egentlig kan bruges, og som egentlig kan tjene til Forsvar. Jeg glæder mig naturligvis ogsaa over, at den høitærede Minister har faaet Gage, at der paa Finansloven er bevilget Gage til den ottende Minister, i hvilken Henseende jeg synes, at Folk- thinget har havt en meget loyal Opfattelse af Grundlovens § 13, 2det Punktum. Jeg synes ikke om denne tredie Kategori: Minister med Porte- feuille, men uden Gage. Men naar jeg saaledes har udtrykt min Glæde over, at den høitærede Minister er kommen hertil som selvstændig Leder af den ene efter min Mening høist betydnings- fulde Del af vort Forsvarsvæsen — jeg skal ikke